

INGYENES

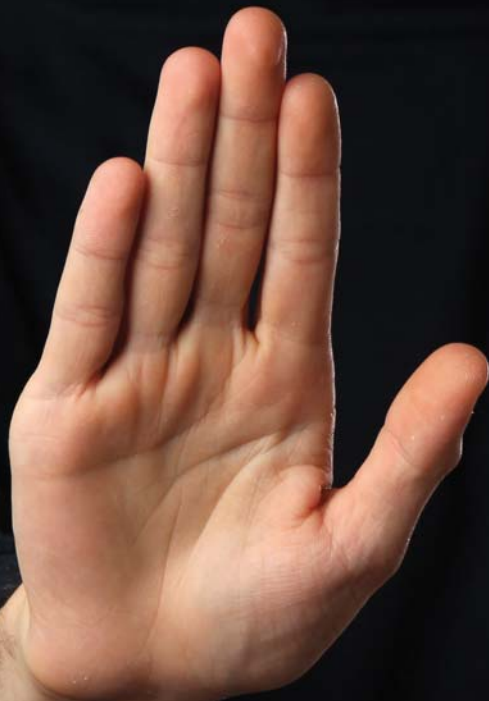
Kredenc

A Pécsi Hajnóczy József Kollégium diáklapja

2019/tél

felelősségvállalás

Lapunk témája a felelősségvállalás. Életünk fontos része: felelősséget vállalunk önmagunkért, a családunkért, a barátainkért, a párunkért, egy adott közösségért vagy bármiért. Újságunkban olvashatnak egy könyvajánlót, de én is szeretnék egy idekapcsolódó művet ajánlani, hiszen egyik kedvencemben, A kis hercegben a felelősségvállalás a központi gondolat: „Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszéldítettél.”. Itt az „emberi” baráti kapcsolatokról van szó: ha valakit magadhoz engedsz, akkor felelős vagy iránta. Felelős vagy az érzelemeiért, a tetteiért.

Számomra a barátság azt jelenti, hogy kölcsönösen ott vagytok a másikkal. Ha sír, akkor te is vele együtt sírsz. Egy barát nem hagy egyedül a bajban, hiszen felelősséget vállalt érted.

A könyv az állat és ember közti kapcsolatot is bemutatja, mert a herceg és a róka barátságáról szól ez az idézet, ugyanúgy „emberi” barátként kell gondolni a háziállatra, ő szinte odaadja az egész életét azért, hogy veled legyen, és ezért vállal sz felelősséget, nem hagyhatod el. Gondozni kell, lelkiileg is egy stabil pontot kell biztosítani számára. Az állat ugyanúgy érző lény, mint bármelyikünk, erről is olvashattok lapszámunkban. Én itt le is zárnám a gondolataim, a további elmélkedést az olvasóinkra hagyom. Jó olvasást kíván:

Erdős Anna

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett

Diákönkormányzat: Halmos Alajosné, Szalai Csilla

Címlap, hátlap: Hajnóczy Kollégium Fotószakköre

Tördelős: Dobszai Péter

Fotók: Hajnóczy Kollégium Fotószakköre, VNA

Rovatok: Erdős Anna (Vezércikk), Tóth Ágota Ráhel (Fókuszban), Kaczor Fanni (Aktuális), Szekeres Bella (Fókuszban, Így írunk mi), Dr. Barna Viktor (Visszatekintős), Varga Amanda, Kálmán Kira, Himer Anna, Bizderi Anna (Diákönkormányzat), Wágner Réka (Fimajánlós), Kovács Brigitta (Visszatekintős, Feeling, Story), Behán Júlia (Aktuális), Sum Virág (Könyvajánlós), Gálos Csanád (Visszatekintős)

Szerkesztőségek: Pécsi Hajnóczy József Kollégium – Kredenc
7633 Pécs, Türr I. u. 2.

kredenclap@gmail.com

Tördelés, nyomdai előkészítés: Pécsi Hajnóczy József Kollégium

Nyomdai munkálatok: Dekorsprint Kft., Pécs

Felelős kiadó: Dr. Barna Viktor

Kredenc

33. szám

FÓKUSZBAN	4
Láthatatlan	
AKTUÁLIS	5
Felelősségvállalás a sztárvilágban	
FÓKUSZBAN	6-7
Gyermek-eszmény	
VISSZATEKINTŐ	8
Halmos Alajosné, Vörös Béla	
AKTUÁLIS	9
Felelősségvállalás az állattartásban	
DIÁKÖNKORMÁNYZAT	10-11
Gólyasors - Gólyának lenni	
„Együtt, egymásért”	
ÍGY ÍRUNK MI	12
Szekeres Bella versei	
FILMAJÁNLO	13
Bandaháború	
KÖNYVAJÁNLO	14
Tavi Kata: Nyitótánc	
VISSZATEKINTŐ	15
Online Kredenc – 2. helyezés	
ÉRDEKES	16
A „közös” cél érdekében	
FEELING	17
„Emberi erőforrások”	
STORY	18
Fiktív levél egy leendő családjához	

Láthatatlan

Sötét van. Csak a feketeség van körülöttem. Szeretném azt mondani, hogy a látásom elvesztésével a többi érzékszervem kiélesedett, de csak óvatosan botladozom előre a semmibe. Ami eddig a környezetem volt, és az öt év alatt úgy éreztem, teljesen kiismertem, most új jelentőséget kap. Eszti levezet kézen fogva a konditerembe. Eddig nem is vettem észre, hogy itt ennyi lépcső van. Majd ő is kap egy szentakarót és már ketten vagyunk ugyanabban a helyzetben. Most mi lesz?

Sejthetitek már, hogy a Hajnóczy-napok keretein belül megrendezésre került „láthatatlan vacsora” lesz a téma, amit mi magunk között egyszerűen és találóan csak vakrandinak hívtunk. Miután lejutottunk a pincébe, kezdetét vette a gasztrotúra. Első állomásunkon fűszereket szimatoltunk, aki elég bátor volt, meg is kóstolhatta, majd a következő megálló a gyümölcsös asztal volt. Itt

már inkább remekeltünk, zamatos szőlő, narancs és mennyei banán várt minket. Ezután jött a különböző italok és nasik ízelelése. Egy gyümölcslel, egy nasi, váltakozva. Esztilvel jó csapatot alkottunk és egymást túlkiabálva mondtuk a megfigyeléseket, mire én felfogtam, mit is érzek, ő már bekiáltotta lelkesen, jómagam pedig szakértő egyetértéssel hümmögtem hozzá. Aki elég ügyes volt, azt is megtippelhette, milyen fajta csoki van és honnan. Majd miután ezzel is végeztünk, következett az

este legjobb része. Egy terített asztal várt minket tele finomságokkal, édes, sós, gyümölcs, zöldség, ki mit kívánt éppen. Bekötött szemmel kellett kenyeret kenni magunknak, uborkát szerezni, vagy sajtot rakni a szendvicseinkre. Bár itt nem állt meg a móka, izgalmas új ízekre is bukkantunk, mint például a nutellás füstöltcsaj. Tényleg jó. Próbáljátok ki! A végén pedig megdicsérték minket a nevelőink és ajándékot kaptunk egy kis rágcseálnivaló formájában.

Summázva az estét, talán eddig ez volt a legjobb program az itt eltöltött öt évünk alatt. A szervezők, Hajni néni és Betti néni nagyon lelkesek voltak, és nem tagadom, okoztunk nekik néhány vidám pillanatot az este folyamán. Az biztos, hogy ennyit még egyik programon sem nevettek.

Tóth Ágota Ráhel

Felelősségvállalás a sztárvilágban

A mai világban jó dolognak számít, ha valaki híres. Önbizalmat adhat, és példaképpé válhatnak a nézők számára. Viszont ha egy sztár kicsit megcsúszott a magánéletében, vagy valami botrányban volt része, akkor az adott személyt meghurcolhatják. De vajon miért? Hisz ők is csak emberek, mint bárki.

A sztárok életében nehézségeket okozhat, hogy nincs magánéletük, nincs olyan fontos esemény az életükben, amin ne lenne jelen a média. A fiatal sztárok számára ez még a kezdetek elején örömet okoz ez a felkapottság. Viszont később ez problémává válhat, ugyanis megszűnik a „sztárságuk” és a magánéletük közti határ. A legveszélyesebb ez, a gyermek sztárok esetében. Például Miley Cyrus (akit a Hannah Montana nevezetű sorozatból ismert meg a világ), Lindsay Lohan (aki az Anyád-apád idejéjén és a Bajos csajok című filmek főszereplője), vagy akiről én szólnék pár szót, Macaulay Culkin, aki a Reszkessetek betörők című filmből ismert Kevint alakította. A világ egy aranyos, cserfes és vicces kisfiúnak ismerte meg, de nézzünk a színpadok mögé.

Ő egy kisfiú volt még, aki felé rengeteg az elvárás, holott ebben a korban éppen az ellenkezőjére, a feltétel nélküli elfogadásra lenne szüksége.

Rengeteg készülést, időt, energiát vesz igénybe egy filmszerep, mind felnőtt, mind gyermek számára. A gyereksztárok nem játszhatnak úgy és annyit, mint a többi gyerek. Bárhova mennek, mindenhol megismerik, bárhol lefényképezhetik őket. Nem egyszerű a barátkozás és kapcsolatok kialakítása sem a népszerű, közismert embereknek. Ezt gyermekfejjel és szívvel még nehéz lehet elfogadni.

Véleményem szerint a sztárok két okból térnek a rossz útra. Az egyik, hogy a hírnév mássá teszi őket, és csak ennek élnek. A másik ok, hogy valamilyen szenvedélybe menekülnek, mint például estünkben Culkin, aki alkohol és drogfüggőséggel küzdött. Először 2004-ben tartóztatták le emiatt, de kiengedték magas óvadék jegyében. Hamarosan ismét vádat emeltek ellene, amiért 3 évet kapott, de ügyvédei lefaragták 1 évre, és elvonókúrára kellett mennie. Azóta leszokott és újra forgat, játszik kisebb filmekben, darabokban, és saját zenekara van.

Mielőtt egy ballépés, tévedés miatt ítélnék meg valakit, nézzünk a tettek mögé, és próbáljuk megérteni az okokat.

Nézzétek sokan a Reszkessetek betörőket karácsonykor. ;)

Kaczor Fanni

Gyermek-eszmény

Most már utólag tudom, hogy akkor még aprócska gyermek volt. Nem fizikailag, mert úgy teljesen fejlett volt a korához képest, hanem lelkileg. Hogy amikor az aranyhala az akváriumban elpusztult, akkor nem tudatosult benne, hogy az az ő hibája volt. Egyszerűen csak elfogadta a tényt, hogy a halacska többé nem úszik fel-alá. Még nem érezte a tetteinek, sem a szavainak a súlyát és következményeit. Az ok-okozati viszony számára egy értelmetlen kifejezés volt, nem tudta felfogni a jelentését. De ezek után felmerülhet bennünk a kérdés, hogy: „Hol itt a probléma?” Ha már pálcát törünk valaki felett, akkor előtte vegyük szemügyre az egész történetet, hogy miért is merek ilyen szabadon becsmérelni. A fájdalom okozóiról fogok írni.

Haladjunk az idővonal menetével megegyező irányban, vegyük sorra a gyermekkort, a serdülő kort és a kamaszkort. A lelki fejlődésnek is meg kéne jelennie az évek múlásával, azonban vannak kivételek: akik felnőtt korban is csak játszadoznak, de ez mind visszavezethető a gyermekkorhoz.

A gyermekkorban még akár nevezhetjük az alanyt „áldozatnak” is, mivel a szülőnek van a fejlődésére behatása. A felnőttől tapasztalt cselekedeteket fogja megtanulni, ez fogja az életét megalapozni, mivel ha megtanul beszélni - mert megtanítják - akkor a jövőben beszélni fog. Ez az egész összefüggések sorozata, ezért fontos az ideális példa mutatása. Azonban már ott van a bökkenő, hogy az ideális példa az egy relatív fogalom, ami mindenki számára más és más. Ezt az állítást függőben is hagyom.

Ehhez a korszakhoz tartozik az a történet, amikor

a gyermek kap egy akváriumot, egy benne úszkáló aranyhallal, hogy a felelősséget megtanulja, mivel ő kérte a szüleit érte. Az első pár napban érdekes is, hogy etetni kell a halacsát, ott könyököl az akvárium előtt, és megbabonázva figyeli órákon át, majd egy idő után elhanyagolja. És miután a halacska felfordult, a szülő azonnal hozza a legújabb kisállatot, hogy a gyermeket ne érje trauma. Itt van a probléma gyökere, mivel nem tudja felfogni, hogy az elhanyagolással mit is tett. Csak elméletben ültessük át ezt a példát a jövőbe, mikor az alanyunknak már van egy párkapcsolata, azonban egy idő után megunja, mert hagyta kihűlni a parázst. Aki viszont komolyan gondolta a kapcsolatot, az lelkileg meghal, megviseli az elhanyagolás, úgy érzi lemondtak róla, s még próbál reménykedni abban, hogy csak beképzeli a párjában feltűnő értéktelenedést, addig azonban végleg elvesztette az érdeklődését az alanyunk az „aranyhal” iránt.

A serdülőkor helyet ad a kibontakozásnak, hogy megmutassuk, gyermeki mivoltunkat mennyire hagytuk el, mennyire léptünk túl rajta. A szavak és a tettek értelmet nyernek, és tudatosan irányítjuk őket. Azonban a gyermekkori tapasztalataink alapján vannak kivételek, akik nem tudnak bánni velük. „Én nem is mondtam ilyet!” -kimondott szavait tisztán tagadja, hiszen nem gondolta volna, hogy milyen súlyosak az állításai, amiket mások fejéhez vágott. „Nem így gondoltam!”

-továbbra sem tudja elhinni, hogy fájdalmat okozott pár szóval, nem tudja értékelni a mögöttes jelentéseket.

Kimondott szavainak súlya van, és a hozzájuk kapcsolódó tettek csak még jobban nyomatékosítani tudják. Azonban legtöbbször a kimondott szavakért, végbe vitt tettekért a felelősségtudat feledésbe merül. Lelkeket tipor a földbe, megtöri őket, de ő továbbra sem tett semmit - állítása szerint.

Talán a legvéresebb és legveszélyesebb korszak mind közül a kamaszkor, hol már kifestőként élünk a társadalomban, nem kezelnek felnőttként, de közben mégis elvárják, hogy úgy gondolkodj, mint ők. Azonban a jövőnk iránti felelősség helyett, engem jobban megfogott a fogadalmainkkal, ígéreteinkkel szembeni felelősség. „Megígérte mégse tartotta be, s választ nem kapok, miért szegte meg.” Először csak a hátam mögött, majd eljutottunk arra a szintre, hogy a szemeim láttára hazudtolta meg saját szavait, azt az ígéretét, amit könnyes szemeimbe nézve fogadott meg. Nem hátba szúrt, hanem mellkasomba dőfte a pengéjét, és én csak néztem, ahogy a vérem a padlóra cseppen. Mintha az idő lelassult volna, a hangok felhangosodtak volna. A bizalmamat fektettem bele, ő azt mégis eljátszotta, letört belőlem egy darabkát, majd azt felgyújtotta és ujjai közt vált füstté. Talán a fájdalmak közül ez az egyik legerősebb, és bárcsak meg tudnám fejteni miért.

Talán a cserbenhagyás érzet miatt, vagy mert a tisztelet és az empátia teljesen elveszett az érzések között. Talán túl szubjektív ez a vélemény, de nem tudok másképpen állni ehhez a témához, mivel én is ezt a kort élem át.

A felelősségvállalás témájának azt az oldalát tárgyaltam ki, mely az érzelmeinkhez köthető, a saját lelkünkhez. És tény, senki sem tökéletes, mindenki hibázhat, azonban mindenkivel megtörténhet, hogy a saját tetteiért tartania kell a hátát, vagy el kell ismernie, hogy a szavát megszegte. A felelősségtudat, talán az életünkben az egyik legfontosabb ismeret.

Szekeres Bella

Rendhagyó ballagás

A Pécsi Hajnóczy József Kollégiumban hagyományosan április végén rendezzük meg a kollégiumi ballagást, amikor az itt maradó diáktársak és a nevelőtestület is elkészön a búcsúzó végzősöktől.

Most december van, és mégis tartunk egy rendhagyó ballagást. Két tanárunk életében is elérkezett a nyugdíjba vonulás ideje, amikor elbúcsúznak az aktív munkától, az intézménytől, a kollégáiktól, és ezzel együtt azoktól a tanulóktól is, akik az elmúlt években a kollégium diákjaiként kapcsolatba kerültek velük.

Halmos Alajosné tanárnő, Erzsi néni és Vörös Béla tanár úr az 1980-as évektől mostanáig a Hajnóczyban (illetve korábban más kollégiumokban) dolgoztak kollégiumi nevelőtanárként, és kollégisták ezreit nevelték, oktatták, ha kellett gyámoltották, bátorították, segítették abban, hogy megtalálják

saját útjukat az életben. Első tanítványaik mára már a negyvenes éveik vége felé járnak, azóta már többüknek a lánya, fia is a Hajnóczy diákja volt, vagy épp ma is az.

Távozásukkal jó ideig űrt hagynak maguk után. Diákjaink, különösen a csoportjuk tagjai még sokáig keresni fogják őket, kérni szeretnék a segítségüket, tanácsukat, de ezt már csak virtuálisan tehetik meg.

Mindannyiunknak hiányozni fog a jelenlétük, a munkájuk. Erzsi néni sajnos már nem fogja tovább zöldíteni a DÖK-öt, Vörös tanár úr sem fogja üldözni a kollégiumban a „négy néma gyilkost”. Elballagnak, de biztosan lesznek majd olyan napok, amikor szívesen bejárnának a kollégiumba, és mi is szeretettel várjuk őket, hogy meséljenek a mindennapjaikról.

Egy filmsorozatból vett idézettel köszönünk el tőlük: „Hosszú és eredményes életet kívánunk”!

dr. Barna Viktor - igazgató

Felelősségvállalás az állattartásban

„Aki kineveti (...) az öregasszonyt, aki az utcán hangosan beszélget kutyájával, az nem érti sem az állat, sem az ember sorsát. Nem tudja, hogy valójában mi az emberi magány. Az ember nem élhet szeretet nélkül, de anélkül sem, hogy szeressen és szeressék.” (Szabó Magda)

Mint az élet minden területén, az állattartásban is hatalmas szerepet játszik a felelősségtudat, hiszen nemcsak egy tárgyról hanem egy életről van szó. Egy olyan életről melynek saját tudata, gondolkodása, és mint egy embernek, érzései vannak.

Csak sajnos elég sokan néznek úgy rájuk, mint pénzbevétel, vagy mintha egy haszontalan tárgy lenne. Pedig nagyon sok előnye van annak, ha valakinek háziállata van. Ha egy kisgyermek háziállattal nő fel, már kiskorban megtanulja, hogy az állattartás nagy felelősséggel jár. Tapasztalat útján érzi át és sajátítja el, hogy az állat ugyanúgy kiszolgáltatott, ahogy ő maga is, de amíg neki ott van anya és apa, aki enni, inni ad és játszik vele, addig az állatnak csak mi vagyunk. Nekünk kell enni és inni adni, és nekünk kell játszani vele.

Nekünk kell felnevelni, és megtanítani mindenre. A felelősség azt is jelenti, hogy megfelelő helyet (ketrec, akvárium, udvar, kenne) kell biztosítanunk nekik. Nagyon oda kell figyelni a táplálkozására, hiszen sok mindenre allergiások vagy érzékenyek lehetnek. De ez attól is függ, hogy aki az állattartás mellett dönt, annak tisztában kell lennie a választott fajta mozgásigényével, táplálékszükségletével.

Nem legutolsó szempont, hogy ők is igénylik a szeretetet, de ha te adsz nekik, ők is viszonzni fogják. Fontos, hogy évente minimum egyszer látogassák meg az állatorvost, hiszen a rutinvizsgálat kárt nem okoz, és természetesen vannak kötelező oltások, mellyel sok fertőző betegség megelőzhető. A legtöbb háziállat

igényli, hogy játszanak vele, fontos a megfelelő mozgásigény megtétele, különben ezek is súlyos betegségekhez, néha halálhoz is vezethetnek. Persze ez a koruktól is függ.

Egy kis odafigyelés csodákra képes. Nélkülük nem lennének az ügyetlen cicás videók, vagy éppen a táncoló kutyás, esetleg az éneklő papagájosok. Ha teheted, inkább fogadj örökbe, mint vegyél. Sokkal hálásabb lesz és ragaszkodóbb és egy életet tetszel szebbé.

Behán Júlia

Gólyasors - Gólyának lenni

Ha egy szóval szeretném kifejezni - nehéz. Kikerülve a biztonságos, megszokott családi és iskolai légkörből, bekerülve egy új iskolába és egy kollégiumba, igazán nehéz. Idegen környezet, idegen emberek. Ehhez képest nagyon gyorsan ment minden.

A beköltözés napján már estére jó barátok lettünk a szobában. Sokat beszélgettünk, kiderült osztálytársak vagyunk mind az öten. Felkerestek bennünket még az este folyamán idősebb iskolatársak, akik minden kérdésünkre válaszoltak, felajánlották segítségüket, akár iskolai, akár kollégiumi problémáról legyen szó. Nevelőnktől

meztudtuk, hogy sok programot szerveztek a DÖK-ösök, hogy mi minél jobban megismerhessük egymást, és hogy be tudjunk illeszkedni a kollégium diákjai közé. Városnézésre mentünk, kókuszgolyót készítettünk közösen, állatokat simogattunk, játszottunk, és már következhetett is az avatás.

Kíváncsian, kissé félve vártuk ezt a programot. Megtudtuk ki volt a kollégium névadója, képeken végig nézhettük a gólyaprogram eseményeit, aztán következett a vicces fogadalom. Végre bekövetkezett, amire vágytunk, felavatott hajnócys kollégisták lettünk.

Az iskolával már 8.-ban a nyílt napon, majd augusztusban a gólyatáborban megismerkedtünk. Itt találkoztunk az osztálytársainkkal és a tanárainkkal. Új tantárgyak, leginkább a szakmai tárgyak félelemmel töltötték el bennünket. Aztán lassan kiderült, mit takarnak a rövidítések az órarendben. Szeptember végén szecskaavatóval zárult az ismerkedés, ahová pizsamában és láthatósági mellényben volt a kötelező megjelenés. Ügyességi és vicces feladatok váltogatták egymást. Összességében jól szórakoztunk.

Október közepére sikeresen beilleszkedtünk az iskolába és a kollégiumba is. Mi ketten már a diákönkormányzat tagjai vagyunk, és jövőre részt veszünk a gólyaprogram szervezésében a kollégiumban.

Visszatekintve erre a másfél hónapra, elrepült az idő, nem volt időnk sajnálni magunkat, sodródtunk az eseményekkel, és így volt jó.

Varga Amanda, Kálmán Kíra

„Együtt, egymásért” a kollégiumi diákönkormányzatban

Véleményünk szerint fontos, hogy hasznos tagjai legyünk a társadalomnak, illetve annak a közösségnek, amelyben élünk. Kollégiumunkban a diákönkormányzat keretein belül tudunk a legtöbbet tenni társainkért. Ennek a csoportnak a tagja lenni hatalmas megtiszteltetés, hiszen felelünk a többi diáktársunkért, képviseljük őket. Minden, amit teszünk, vagy mondunk, hatással van a mi jövőnkre és a kóli jövőjére egyaránt. Döntéseinket úgy kell meghoznunk, hogy mások érdekeit helyezzük előtérbe. Tehát diákönkormányzati tagként mindig másokért teszünk.

De akkor mégis miért jó DÖK-ösnek lenni? Az információkhoz elsőként mi jutunk hozzá. A programokról, a kollégiumunkat érintő témákról mindenki előtt értesülünk és ezekbe beleszólásunk is van. Új embereket ismerhetünk meg, egy jól együttműködő csapat tagjai vagyunk. Ez utóbbi annak is köszönhető, hogy minden évben tartunk egy továbbképzést, ahol igazán megismerhetjük egymást és ez hozzájárul ahhoz, hogy egy összetartó csapatává váljunk.

Emellett a DÖK nagy segítséget nyújt abban is, hogy a problémamegoldó készségeinket fejlesszük, hiszen erre nagy szükség van a diákéletben. De talán ami a legfontosabb, hogy itt igazán számít a véleményünk. Így tudjuk hallatni a hangunkat, valamint ezek alapján és a diákönkormányzaton keresztül tudunk változásokat elérni.

A programokról nem csak véleményt alkotunk, hanem szervezzük is azokat. Az egyik legjelentősebb program a tanév elején rendszeresen tartott gólyanapok, aminek keretein belül igyekszünk segíteni az újonnan érkező kolilakókat a könnyebb beilleszkedés reményében.

Egy másik DÖK által szervezett tevékenység, - ami nagy szerepet játszik a közösségünkben - a fórum. Itt mindenki megfogalmazhatja gondolatait, javaslatait, választ kaphat a felvetett problémáira. Ez úgy valósul meg a gyakorlatban, hogy a csoportképviselek összegyűjtik a csoporttársaik gondjait, amiket a gyűlésen összesítünk és átbeszélünk. Ezzel lehetőség van arra, hogy a fórum keretein belül a diákok javaslatai eljussanak a DÖK-képviselelőkön keresztül a vezetőség elé.

Ahhoz, hogy hasznos tagja legyél a közösségünknek megfelelő kommunikációs képességgel kell rendelkezned. Ne félj kimondani, amit gondolsz! Merd elvállani a vezető szerepet diáktársaid között! Ezek mellett arra is szükség van, hogy ki tudj állni társaid véleménye mellett. Legyél minta a többi diák előtt... vagy legalább ne egyszerre szegd meg a kollégium összes szabályát!

Himer Anna, Bizderi Anna

Szekeres Bella versei

„É”

Most csak úgy világgá mennék,
Mindent hátra hagynék,
De nem meghalni indulnék,
Csak úgy mindent elfelednék,
Pár perc lenne az egész.

Utána visszajönnék,
Állítólagos feltételezés,
Mit garantálni nem tudnék,
Mert most elmenekülnék,
Búvóhelyet keresnék.

Csak egy kis csendre vágnék,
Hozzád a karjaid közé,
Örökre elbújnék,
Mert képtelen lennék,
Ennek látni a végét.

VÖRÖS VILÁG

Vörös ruhát húz magára a világ,
Sír a nép, imákat kántál.

Hulla domb az utca sarkán, lángra kap,
Özvegyasszony halott testre ráborulna.

Férjét temeti, fiát kereszteti,
Csak egy cédulát szolgáltatnak neki.

A vér már ráalvadt a maradék vasra,
Gyöngye lánc körbe-körbe szalad.

Két kereszt alatt egy élet,
Mert a fiatal tömegsírban szenved.

Majd vezekel a pokolban, vér tapad kezéhez,
Lelke nem menekül, örökre ott lesz.

Ha egy kis fény megadatna,
A sötét talán visszahúzódna.

De karmait belevájja a világba,
S gyenge bőrét lerántja.

KÍVÁNSÁG

Azt kívánom
a madaraknak,

hogy szállva haljanak,
szárnyukat csapkodva,

levegőért kapkodva,

szemük fenn akadva
a lecsapó villámokra.

Ezt kívánom, míg a két szög
a koponyámba fűrődik,

míg a busz belegurul egy-egy kátyúba.

Senkinek neveltek,

kihúzott háttal járó árnyak,

szabályokat félvállra vevő

instabil állapotnak.

Bandaháború

A bandaháború olyan harc, amelyet illegális, utcai bandák folytatnak, és minden eszközt bevetnek a győzelemért. "Amikor bekerültem a bandák világába, én a III. generáció voltam... ütöttek, hogy később ne törjek meg...ők az én családom!" - Eva

Nincs, olyan év, amelyikben nem nézném meg a **Saját Szavak** című filmet. Szeretem, ha egy filmnek van mondanivalója és ennek a filmnek van.

Kollégiumunk programjaiban a felelősségvállalás témája kiemelten jelen van ebben az évben. Nekem a felelősségvállalásról először ez a film ugrott be. Hogy miért? Erre igazán egyszerű a válasz!

A film az amerikai bandaháború fiatalokra való hatását mutatja be, főszerepben Miss's Gruwell és a 203-as terem tanulóit ismerjük meg, akiknek az életük nagyrésze a túlélésről szól, addig amíg Miss's Gruwell nem nyitja fel a szemüket az élet fontos dolgaira.

- *Maga nem tud semmit! (Marcus)*
- *Nem, tényleg nem Marcus, miért nem magyarázod el? (Miss G)*
- *Azt se tudod, hogy élünk!*
- *Mit képzelsz? Mit csinálsz? Mi voltunk itt előbb!*

A film cselekménye:

Erin Gruwell egy fiatal, pályakezdő, ámde ambíciózus tanár. Első tanítványait egy kaliforniai középiskolában kapja. A rábízott osztály hírhedten nehezen kezelhető diákokból áll. Ő azonban elszántan, céltudatosan indul neki tervei megvalósításának.

A diákok bizalmatlanul, ellenségesen fogadják, de nem adja fel, és egyre közelebb kerül az osztályához. Amikor a Holokauszt irodalmáról beszél egy órán, kiderül, hogy tanítványai nagy részének nincs fogalma erről a korszakról, és azokról a borzalmakról, amik történtek. Az előadások során azonban egyre inkább felfedezik a párhuzamokat saját életük és a tanár által közvetített történetek

között. Erin arra biztatja tanítványait, hogy kezdjék el leírni saját hasonló élményeiket, tapasztalataikat. A vallomások segítségével a fiatalok elkezdik saját belső értékeiket felfedezni, megtalálni. Az önbecsülésük, saját magukba vetett hitük visszaszerzésének köszönhetően mind a 150 diák elhatározza, hogy továbbtanul valamilyen felsőoktatási intézménybe.

Emlékeztek, hogy korábban miket mondtak a tanárnőre?

Most egy számomra kedves filmbeli részlet következik, ami kicsit összeszorította a szívem...

...azt gondoltam ki fognak nevetni, ehelyett pár barátom üdvözölt, akikkel tavaly együtt jártunk angolra, ekkor rádöbentem, hogy Miss's Gruwell, a bolond angol tanárom tavalyról volt az egyetlen aki reményt adott...Attól, hogy a barátaimmal a tavalyi órákról meg a kirándulásokról beszélünk máris jobban éreztem magam, megkaptam az órarendem és az első óram Miss's Gruwellel a 203-as teremből, bemegyek a terembe és úgy érzem az élet összes problémája már nem annyira fontos, újra itthon vagyok, itthon vagyok..."

Igen, egyszerű kérdés, hogy itt most hol is bújik el a felelősségvállalás.

Miss G tettei az osztályért: több állást vállalt el, hogy kirándulni el tudjanak menni, könyveket tudjon nekik venni. Harcolt azért, hogy tudja őket tanítani az utolsó éveikben is. A bandák felelősségvállalása: ki kell állniuk egymásért, akár meghalni egymásért, innen nem lehet kilépni, ide mindenki születik.

És végül...

- *Az nem megy Mama! (Marcus)*
- *Figyeljete! Először is nem vagyok senkinek az anyukája... (Miss G)*
- *Neem...ez nem anyát jelent... (Andre)*
- *...ez tisztelet maga iránt... (Eva)*

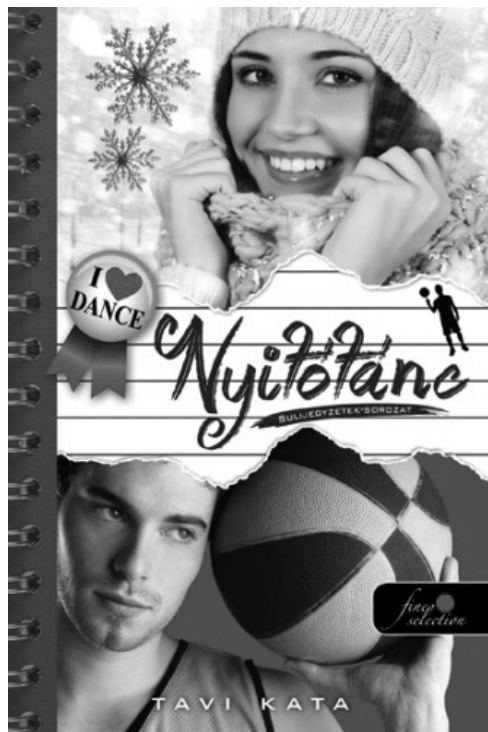
A film igaz történet alapján készült. Remélem, hogy kedvet kaptatok a filmmegnézésére. Higgyétek el, nem fogjátok megbánni! Köszönöm, hogy elolvastátok!

Wagner Réka

Tavi Kata: Nyitótánc című könyvének bemutatása

„Úgy éreztem, rá van írva a homlokomra, hogy elsős vagyok.”

Gondolom mindenkinek ismerős ez az érzés. Az idősebbek mosolyogva, vagy épp undorodva gondolnak vissza az első napokra, míg a kilencedikeseknek új az élmény.

Ebben a könyvben nem szerepelnek vérfarkasok, vámpírok vagy más természetfeletti lények. Egy egyszerű gimis életet tár fel nekünk egy nem mindennapi lány, Lilla szemszögéből, aki kilencedikesként kezd egy budapesti gimnáziumban.

A szerelem sem maradhat ki az életéből. A szomszédjukba költözik Krisztián, egy figyelemre méltó fiú, de nem túl barátságos. Aztán máskor mégis az. Aztán megint nem. A fene se érti! Lilla ráadásul egy speciális gimnáziumba jár, egy művészeti suliba, ahol három tárgyat tanulnak emelt szinten: rajzot, táncot és sportokat. Illetve, persze, mindenki csak egyet. Lilla táncot tanul, így jobban beleláthatunk a táncosok világába, de ugyanakkor a kosarasokért és rajzosokért is izgulhatunk.

A karakterek szerintem jól ki vannak dolgozva, már az első részben komoly jellemfejlődésen mennek keresztül, hisz sok mindennel meg kell küzdeniük. Új iskola, tanárok, beilleszkedni a közösségbe.

Nekem személyes kedvencem Gréta, egy csendes rajzos lány, aki ritkán mondja ki, amit gondol, ennek ellenére hamar megtalálja a közös hangot Lillával, aki egy szeszélyes pörgő lány.

Akik ismerik a Szent Johanna Gimti, fölfedezhetnek némi párhuzamot, mert a téma ugyanaz, viszont ebben élethűbbek a karakterek.

Hogy a fiúkról is szót ejtsek, ott van Krisztián, a másik főszereplőnk. Nem az a tipikus szépfiú, akiről csak ennyit lehet elmondani. Igenis intelligens és ráadásul kosarazik. Kell ennél több?

Ráadásul a harmadik résztől váltott szemszögben olvashatunk, így már Krisztián gondolatai sem maradnak rejtve előttünk.

A könyv egy tanévet ölel fel hónapokra bontva és természetesen van még három része, így Lilláék életét egészen érettségiig követhetjük, és izgalomból aztán kijut.

Bátran ajánlom azoknak, akik csak nosztalgiazni szeretnének, vagy épp csak egy kis útmutatásra vágnak.

Sum Virág

Online Kredenc – 2. helyezés

2019. május 28-án életemben először vehettem részt sajtófesztiválon, ami örökre szóló élményt nyújtott. Két diáktársammal mehettm el átvenni a Legjobb online diákmédiumnak járó díjat. Akkor még nem volt tudomásunk arról, hogy hányadik helyezést kapjuk, s amikor kiderült, hogy másodikkak lettünk, nagy volt az öröm. Mondjuk kétszer is lekéstük a díjátadót, viszont alig volt dugó Budapest felé és a Burger King nagyon közel volt.

Miután felderítő utunk befejeződött az oklevél átvételéért, még egy meglepetés ért minket. Egy egész táskányi ajándékot kapott a Kredenc. Tele EU-s termékekkel, amiknek azért teljes mértékben hasznát lehet venni. Végre megnyugodhattunk, és részt vehettünk a fesztivál különböző programjain.

Rendkívüli örömet okozott számomra, hogy élőben láthattam Kovács András Pétert, amint a munkájáról, felelősségről, bátorságról mondta a magáét. És bár ennek a szövegnek a nagyrésze egyáltalán nem volt „hablaty”, ezt hallottam más diákmédiумoktól. Felkeltette a figyelmemet, amikor is a médiában való szerepléséről beszélt, és hogy hogyan lehet megvalósítani az ötleteinket. Habár furcsa volt nem a Dumaszínházban látni, mégis mély nyomot hagyott bennem, ahogy azt a párszáz tinédzsert kapacitálja a média világába.

Ott volt még a sajtófesztiválon Rákóczi Ferenc, a Stolen Beat pár tagja, Till Attila és még egy pár olimpiikon. Mindenki nagy szeretettel fogadta a kérdéseinket és őszintén válaszoltak. Szinte alig várták, hogy kérdezzünk tőlük. Mi zavarban voltunk, hiszen mégiscsak egy ismert ember ül velünk szemben, aki nem tegnap került be a rádióba és nem csak néhány ember hallgatja.

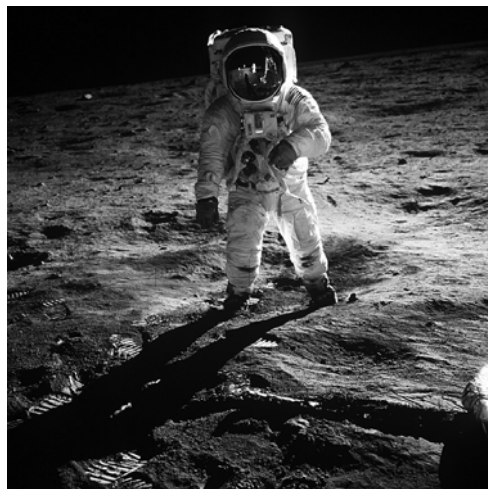
Ahhoz képest, hogy 9-17-ig tartott a fesztivál, mi egy kicsit később érkezünk és hamarabb is mentünk el. Olyan, de olyan nagyszabású budapesti sétára indultunk, mintha csak az öregedés ellenszerét kerestük volna. Első utunk a Király utcába vezetett, onnan átmentünk a Szent István Bazilikához, onnan pedig egyenesen Budára a Lánchídon keresztül. Bár nagy hőség volt, mégis megérte, hiszen Budapest gyönyörű város.

Sajnos már nem volt szabad felülni a hídra, így csak a korlátról csodálhattuk a város legszebb pontjait. Végre letudtuk a napi testmozgást, ideje volt haza indulni. Kicsit aggasztó volt, idő, hely, ilyesmik, de azért épségben haza érkezünk. Köszönöm a nevelőmnek, Betti néninek, hogy tájékoztatott a lehetőségről. Örülök, hogy én is részt vehettem a 26. Sajtófesztiválon. Egy élmény volt.

Kovács Brigitta

A „közös” cél érdekében

Történelmünk tele van bátrabbnál bátrabb emberekkel, akik még újabb, még veszélyesebb határokat feszegettek az emberiség érdekében. Mondanom sem kell, hogy voltak olyanok is, akik elbuktak ezeken a határokon. Most azokról a bátor vállalkozókról hoztam egy megemlékezést, akik az űrkutatás kietlen markában lették halálukat.

A Hidegháború 40 éven keresztül egy tudományos, politikai és harcászati versengést hozott a világ két nagyhatalma közé. Az USA és a Szovjetunió minden téren megpróbálták felülmúlni a másikat, így nem csoda, hogy e versenyt az űrbe is kiterjesztették. Az első orosz műholdat hamar követte az első amerikai, az első orosz űrhajóst pedig az amerikaiak szánalmas kísérlete, hogy embert juttassanak az űrbe. A kialakuló űrversenyt mégis Amerika nyerte, amikor 1969 nyarán (vagyis már 50 éve) embereket juttattak a Hold felszínére. Az Apollo 11-es küldetés sikeréhez azonban véresebb út vezet, mint ahogy azt egyesek gondolnák.

Azonnal kezdeném is a legragikusabbal mind közül: az Apollo 1 tragédiával. A '60-as évek

elején az USA új holdküldetésére tesztelte az új űrkabinját. A földön. Félúton azonban baleset történt. A teljesen új űrkabin, prototípus a gyárból nem lett megfelelően tesztelve. Az USA ebben az időben oxigéngázt használt a kabinjaiban a megszokott földi levegő helyett. Mi baj is történhetne egy megbízhatatlan kabin szintiszta oxigénnel feltöltött belsejében, ahova még 3 embert is bezsűfoltak? Egy elektromos szikra miatt tűz ütött ki a légmentesen lezárt kabinban, a baleset mindhárom űrhajós életébe került. Ezután a NASA minden emberes küldetését befagyasztotta, éveken keresztül csak a megfelelő kivizsgálások többszörös elvégzése után engedtek embereket a felszerelések közelébe.

De még ezekkel a korlátozásokkal is több amerikai vesztette életét, szám szerint 23. A szovjet oldalon mindössze hat áldozatról tudunk. Vladimir Komarov szintén egy eléggé megkérdőjelezhető balesetben hunyt el: nem nyílt ki az ejtőernyője. Ekkoriban a szovjet rakétákból ki kellett ugrani leszállás közben az aktatáska méretű tudományos felszerelést fogva. Vladimirt az egy napos küldetése után egy egyszerű besült ernyő vitte a sírba. Az első űrben elhunyt személy tragikus „díja” azonban a szovjeteknek jutott. Ebben a tragédiában a történelemben először és utoljára az űrben vesztették életüket emberek. A Szojuz-11 legénysége lett volna az első, akik egy űrállomáson töltötték volna a repülési idejük nagy részét. Amikor azonban felcsatlakoztak az űrállomásra, a dokkoló nem zárt rendesen, a háromtagú legénység pedig megfulladt.

Ezek és számtalan hasonló baleset mind egy szálig elkerülhetőek lettek volna, mégis mind elősegítették az elképzelésünket egy biztonságos világűrrel. A hold felszínén a mai napig áll egy emléktábla az 1970-ig elhunyt űrhajósok nevével, hogy megörökítse az áldozatukat, nemzetiségüktől függetlenül.

Gálos Csanád

„Emberi erőforrások”

Mi az, ami megfog valakiben? Mi számodra az a dolog mindennekfelett, ami képes befolyásolni, megbűvölni? A haja színe, az illata, az öltözködési stílusa, hogy milyen magas, hogy mit üzen a szeme...? Végülis, nem mindegy? Hiszen ha egyszer megragadott az a valami, ami csak úgy árad belőle, ami Ő, egy ideig nem fogsz szabadulni Tőle. Mindegy, mit adsz fel, mennyit változol, mennyit felejtessz. Ha képes volt nyomot hagyni benned, akkor az egy olyan sztori, ami szinte könnyörög, hogy tartsd életben az emlékéte.

Az a sok rossz az életben mind-mind azért kell, hogy jobb ember legyél. Én legalábbis így értelmezem. Persze, van az a pont, amikor az ember besokall, nincs tovább, elég volt. Van. Na, és?

Nem szabad megállni, mert bármit is hiszel, hogy bármennyit is tudsz te most a világról, az valójában semmi. Úgyhogy fel kell állni, tovább kell menni. Nem tudom melyik az az út, ami mindenki számára járható. Viszont mindenki csak boldog akar lenni. Amikor kicsike voltam, mindig a pénzről álmodoztam. Most is. Annyi változott a hosszú évek alatt, hogy most már többet akarok. De hát mit lehet tenni, ilyen az ember. Telhetetlenek vagyunk.

Arra gondoltam, mi lenne, ha a sok kívánságom közül, csak egy lenne teljesíthető. Tegnap előtt este, illetve hajnali egykor csillaghullás kezdődött. Ami nem csak lélegzetelállítóan szép, lenyűgöző, de ilyenkor kívánni is lehet. Két barátnőmmel voltam, filmeztünk. Kramer azt mondta: Én mindig mást kívánok! Ludesz pedig azt: Ha egyetlen dolgot kívánok, akárhányszor csillag hullik, de ugyanazt, valóra válhat?

Ez az, ami engem is foglalkoztatott. Mi lenne, ha egyetlen dolog, teljesen megtelítené, kielégítené az összes vágyam és többé nem lennék telhetetlen? Talán egy zseni azt mondaná, hogy akkor kívánd azt, hogy ne legyél telhetetlen. De nem így értem. Az ember társas lény. Az ember valójában állat. Az állatoknak egyszerű szükségleteik vannak. Ebben az esetben a szeretetre gondolok.

És most gondolj bele egy kicsit. Mintha csak egy focimeccset néznél, sok hülye egy labdáért fut. Mintha olyan különleges lenne, ha-ha-ha! HÁT AZ IS! Valami csak örömet okoz neked is az életedben, nem? Legyen az a vasárnapi keresztretjvényfejtés, a környezetvédelem, a szex, az olvasás, akármí. Vajon mi lenne az, ami az összes örömforrásod felett állna? Mi a te focilabdád?

Kovács Brigitta

Fiktív levél egy leendő családanyához

Jó napot, hölgyem! Remélem, ez a megszólítás már mindennapos nálad. Hogy tetszik az asztalod? Én dolgoztam érte, csak azért kértem. Na, és minden jól megy?... De elég a bájcsevejből. Egyenes leszek.

Emlékszem erre a lapról, én pedig most írom jövő Briginek, tehát neked... vagyis hogy nekünk. Emlékszel a feladatra is. Szóval, meg kell kérdezmem, hogyan alakul az életed.

Minden szép és jó, van nagy ház, fehér kerítéssel, tucat gyerek, Channing épp főz, ugyebár? Vagy valami kisiklott, és nem jössz ki a srácaiddal? Chanel már nem ugyanazt érzitek, mint régebben? Nos, nyilván ezért vettél elő, hogy valakitől tanácsot kérj.

Kezdetnek a férjeddal kapcsolatban osztanám meg veled pár gondolatomat. Például remélem, ugyanúgy szántok egymásra időt, mint Anna,

John és Catherina előtt. Ha nincs egymásra egy percek sem, a szerelem elmúlik. Legalábbis nem lobog a tűz, csak a hamu maradványaival kell szembenéznetek nap, mint nap. Ez nem jó, te is tudod. Ráadásul te sosem voltál az ordibálás és a vitaközös híve. Szerintem felnőtt módjára is meg lehet beszélni a problémákat, melyek adódtak. Megcsalt? Megvert? Hazudott? Szomorú, de te nem csináltál már ilyent? Ha átsiklasz az elmúlt húsz éveden, biztosan találsz néhány apró hibát a kapcsolataidban. Tehát higgadj le, gondolkozz, és ne, kérlek, ne hidegvérrel beszéld át ezt a mizériát a férjeddal, hanem odaadóan, megértően, határozottan, ugyanakkor célratörően.

Az nem lehet, hogy addig fadjuljon, hogy a gyerkőcökre is kihasson. Vagy már megtörtént? Ha igen, akkor úgy seggbe rúglak, hogy átszakad a levél. Jól rémlik, hogy az anyád ugyanezt csinálta? Ne tedd te is ezt! maradj higgadt, maradj nő! Maradj önmagad! Sosem voltál erőszakos, inkább többet ésszel, mint erővel fajta. Hát, akkor mentsd meg az életed ezek alapján. Ráadásul Anna a legkisebb, vele kellene a legtöbbet foglalkoznod. Cat és John már kamaszok, túléltek, persze, azért velük is beszéljess el néha. De Anna még olyan ártatlan és törekeny. Tudom, tudom, szegény az apjára ütött, de ő a te lányod is. Hallgasd meg, és ha sír, azt sajnós, el kell fogadnod. Vigasztald meg, és légy vele kedves.

Emlékszel még, hogy bánt veled a mamád? Emlékszel milyen bölcs és jószívú volt? Hát, próbálj meg olyan lenni! Jó példát kell mutatnod. Anya vagy, nem az a tizennégy éves csitri lány, aki voltál. Hidd el, attól, hogy megváltoztál, még semmi baj nem történt. Nem így terveztük, hogy családod lesz, de előfordul. Túl sokat dolgozol, és semmire sincs idő? Megint cigizel? Kezdenek a dolgaidd kicsúszni a kezeid közül? Nézz tükörbe, és emlékezz, emlékezz... Emlékezz!

Ha jobban belegondolok, ki vagyok most... Nagyon tetszik. Annyira önálló vagyok, amennyire csak lehet. Mindig is erre vágytam. Nem tartanak vissza, szabadon utazgathatok, amikor csak akarok. senki nem állhat a karrierem útjába. Az igazat megvallva, örülök, hogy nem létezel.

Kovács Brigitta

